

Carta de sant Josepmaria sobre l'obra de sant Gabriel

Aquesta carta, que segons l'edició de la col·lecció d'Obres Completes té el número 29, tracta sobre l'obra de sant Gabriel, un dels apostolats — potser el més extens avui dia— que desenvolupa l'Opus Dei entre persones que ja han superat la joventut i que, generalment, se senten orientades a seguir el camí matrimonial.

07/02/2024

Escolta la lectura completa (02:08:59)

Disponible també a [ivoox](#) i [iTunes](#)

ePub ► [“Carta sobre l’obra de sant Gabriel”](#)

PDF ► [“Carta sobre l’obra de sant Gabriel”](#)

Al llarg de la seva vida, sant Josepmaria va escriure un gènere de documents, que va anomenar *cartes*, per tractar aspectes centrals del carisma i de la història de l’Opus Dei. El seu to és semblant al d’una conversa familiar, en la qual el

fundador desenvolupa un tema sense rigidesa, com qui parla amigablement amb persones que estima i a les quals vol comunicar un missatge important.

La data que té, el 9 de gener del 1959, és sens dubte propera al treball de redacció, però no es pot precisar gaire més sobre el període en què sant Josepmaria la va compondre. Consta que, després de ser impresa, se'n van enviar exemplars a diversos països el 21 de gener del 1966.

Aquesta carta, que segons l'edició de la col·lecció d'Obres Completes té el número 29, tracta sobre l'obra de sant Gabriel, un dels apostolats — potser el més extens avui dia — que desenvolupa l'Opus Dei entre persones que ja han superat la joventut i que, generalment, se senten orientades a seguir el camí matrimonial.

Sant Josepmaria havia tractat amb profunditat aquest tema el 1950, quan va escriure la seva Instrucció sobre l'obra de sant Gabriel, la quarta de les seves Instruccions, que havia començat a redactar el 1935. La Instrucció va estar molt lligada a l'aprovació estatutària de la figura dels supernumeraris, en qui la Santa Seu va reconèixer una veritable vocació per dedicar-se plenament a Déu, encara que dediquin als treballs apostòlics el temps que les seves circumstàncies familiars i socials els permeten.

Del 1950 al 1965 el món havia canviat molt, i en l'horitzó s'intuïen transformacions socials radicals que repercutirien sobre múltiples dimensions de la vida humana, en primer lloc, la religiosa, però també la moral i familiar. Per a sant Josepmaria era urgent subratllar un aspecte de l'obra de sant Gabriel a la qual ja havia al·ludit en la Instrucció,

però que aquí pren un lloc preponderant: la projecció evangelitzadora d'aquesta labor, que es destina no només a fer un apostolat individual, sinó a influir cristianament en un món que s'està apartant dramàticament de Déu, almenys a Occident.

Quan aquesta carta va sortir a la llum, a mitjans dels anys seixanta, l'obra de sant Gabriel estava experimentant una gran expansió en diversos països. Disposar d'un text com aquest, en aquells moments, podia ser molt útil per a la formació dels qui havien de dirigir o formar les supernumeràries i supernumeraris, i també per transmetre'ls la doctrina del Fundador sobre els múltiples aspectes que es tracten en aquest text. L'opinió pública sobre alguns d'aquests, com les qüestions de moral matrimonial, havia canviat

profundament des del 1950 i era un tema de gran actualitat el 1966.

Idees principals de la *Carta sobre l'obra de sant Gabriel*

Sant Josepmaria comença la seva carta explicant que la salvació portada per Jesucrist va destinada a tots els homes sense excepció. Però, tot i que la seva redempció sigui sobreabundant, cal constatar que molts desconeixen Crist i que el mal ha prosperat al món: «En el camp que Déu s'ha fet a la terra, que és heretat de Crist, hi ha zitzània. No només zitzània, abundància de zitzània!» (3), escriu. Davant d'aquesta realitat, aquestes pàgines constitueixen una crida a participar en la redempció amb Jesucrist, a no quedar-nos indiferents. Es fa necessari, diu, actuar com el ferment a la massa, amb una actuació lenta i constant, per divinitzar els homes (números 1-9).

En aquest context de grans horitzons apostòlics —continua als números 10-15— es col·loca l'obra de sant Gabriel, amb la qual «omplim totes les activitats del món d'un contingut sobrenatural, que —a mesura que es vagi estenent— anirà contribuint eficaçment a solucionar els grans problemes dels homes» (10a). Aquest és un punt clau en la Carta: la repercussió de l'obra de sant Gabriel no es limita a millorar la vida cristiana dels que la freqüenten, sinó que porta, a conseqüència de l'actuació personal, a vivificar i il·luminar les realitats i les estructures temporals amb la vida i la llum de Crist. En aquesta secció parla de la vocació dels supernumeraris i supernumeràries, i en destaca aquesta projecció evangelitzadora i transformadora: són gent de tota mena i classe social, que poden influir cristianament, tant des dels llocs rectors de la societat com en les cruïlles més modestes de

la vida, amb un apostolat diversificat, que té totes les especialitzacions que la vida mateixa ofereix. D'aquí la importància de la vocació professional secular que és part de la vocació com a supernumerari o supernumerària, que, entre altres aspectes, la diferencia dels apostolats duts a terme per altres realitats de l'Església.

La part central (números 16-32) comença tractant la relació entre santedat i apostolat personal. Després continua desenvolupant el tema principal d'aquesta carta: l'actuació professional i apostòlica s'orienten no només a la realització d'un apostolat individual, sinó que es fusionen per construir una societat més justa i més cristiana. Per això Escrivà exhorta a estimar el món i a estar present sense por en totes les activitats i organitzacions dels homes. Sense deixar irresponsablement el camp lliure als

enemics de Déu i, ahora, sense acritud: «La nostra actitud ha de ser, fills meus, de comprensió, d'amor. La nostra actuació no s'adreça contra ningú, no pot tenir mai matisos de sectarisme: ens esforcem per ofegar el mal en abundància de bé» (25). Exhorta a treballar amb «un amor molt gran a tots els homes, un cor obert a totes les seves inquietuds i problemes, una comprensió immensa, que no entén de discriminacions ni d'exclusivismes» (26). A obstinar-se a «cristianitzar totes les activitats del món: posar Crist al capdamunt de totes les activitats humanes».

Una secció breu (números 33-37) està dedicada a glossar algunes característiques de la formació dels supernumeraris i supernumeràries, entre les quals destaca la llibertat, tant en l'assimilació del carisma peculiar com en la manera de desenvolupar-se en el camp

professional i social: «Llibertat, fills meus —afirma—. No espereu mai que l'Obra us doni consignes temporals» (36). Exhorta que cadascú busqui les solucions que, en consciència, consideri més apropiades per resoldre els problemes del seu temps. Es queixa que hi hagi qui, a l'Església, no entengui ni respecti aquesta llibertat, endut pel clericalisme.

A continuació hi ha una altra part (números 38-42), també breu, en què exposa més característiques de l'apostolat dels supernumeraris, homes i dones: no és una tasca eclesiàstica; s'ha d'exercir amb humilitat; es desenvolupa en l'àmbit dels deures i drets ciutadans, perquè la vocació té un «caràcter plenament secular» (41). Per això insisteix de nou en la necessitat d'estar presents, com a ferment cristià, en les activitats humanes i en la vida pública, tenint en compte la

importància que té la legislació civil per modelar la vida dels homes en qüestions de rellevància moral.

Després d'una breu al·lusió als cooperadors (número 43), s'atura en alguns apostolats específics, com el d'anunciar el missatge evangèlic a l'opinió pública per mitjà dels sistemes de comunicació de masses (números 44-46); l'apostolat de la diversió; la intervenció en les finances i en els diversos camps de l'economia i de la política (números 47-52).

Una última secció (números 53-58) està dedicada a la vida familiar i al matrimoni, en què proporciona criteris per viure santament els deures conjugals, en uns temps en què la permissivitat sexual s'estava obrint pas, igual que la mentalitat contraceptiva i el divorci. La Carta acaba amb unes paraules conclusives, que exhorten a

comprometre's amb la vocació
rebuda, recolzats en la consciència
de la mateixa filiació divina
(números 59-60).

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/carta-sant-
josepmaria-sobre-lobra-de-sant-gabriel/](https://opusdei.org/ca-ad/article/carta-sant-josepmaria-sobre-lobra-de-sant-gabriel/)
(04/04/2026)